

Рисунок 2 – Площа ерозійно-небезпечних ґрунтів зони Полісся

Отримані результати будуть використані у подальшому для моделювання деградаційних процесів у ґрутовому покриві Житомирської області.

Література

1. Адаменко О.М., Рудько Г.И. Основы экологической геологии. Київ, 1995. 211 с.
2. Барановський В.А. Екологічна географія і екологічна картографія. Київ: Фітосоціоцентр, 2001. 252 с.

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ҐРУНТІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ВІННИЦЬКОЇ ОБДАСТІ ЗА ВМІСТОМ ГУМУСУ

ІЛЬІНА В. Г., ДУМАНСЬКА О. Р.
Одеський державний екологічний університет
Olena11d@gmail.com

Територія Вінницької області є основною з вирощування сільськогосподарських рослин, тому оцінка якості ґрунтів є дуже актуальною

темою, у зв'язку із збільшенням антропогенного навантаження на ґрунтовий покрив при використанні його для цілей сільськогосподарського виробництва.

Ґрунти Вінницької області достатньо забезпечені органічною речовиною, але для отримання високих та стійких врожаїв, з ціллю збільшення продуктивності ґрунтів бажано використовувати внесення органічних добрив.

Систему удобрення в сівозмінах слід планувати з урахуванням надходження і втрат елементів живлення. Водночас із посиленням ролі органічних добрив при переході на методи біологічного землеробства не передбачається повної відмови від застосування мінеральних добрив, вапна, гіпсу та мікроелементів [1].

Спостерігається значна взаємодія між агрохімічними нормативами, які використовують при розробці рекомендацій для господарств, та ступенем екологічної небезпеки від їх реалізації. Виконано аналіз сучасного стану ґрунтів сільськогосподарського призначення Вінницької області за вмістом гумусу. Він виконувався за даними 2014 по 2020 років.

На рисунку 1 приведений вміст гумусу за досліджуваний період. Синім кольором проведено оцінку шляхом осереднення за 2014–2017 роки, 2018–2020 роки позначено помаранчевим кольором.

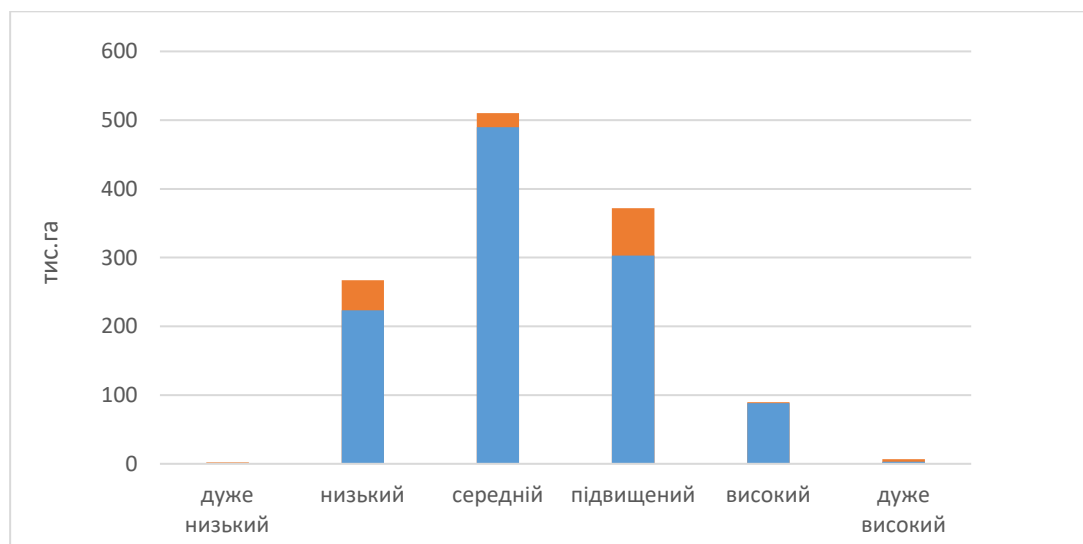

Рисунок 1 – Вміст гумусу в ґрунтах сільськогосподарського призначення Вінницької області.

Проаналізувавши графік можна зробити висновок, що більшість обстежуваних територій мають середній вміст гумусу за площею

розповсюдження. Території з підвищеним вмістом гумусу також займають великі площі, які оцінюються у 30 % від загальної площі земель, які зайняті під сільськогосподарське виробництво.

При цьому, можна спостерігати збільшення площ зайнятих підвищеним вмістом гумусу за останні роки.

Стан ґрунтів сільськогосподарського призначення у Вінницькій області проаналізовано також більш детально за період 2017–2019 роки. На рисунку 2 приведено середньорічне значення вміст гумусу за 2017–2019 роки для умов Вінницької області.

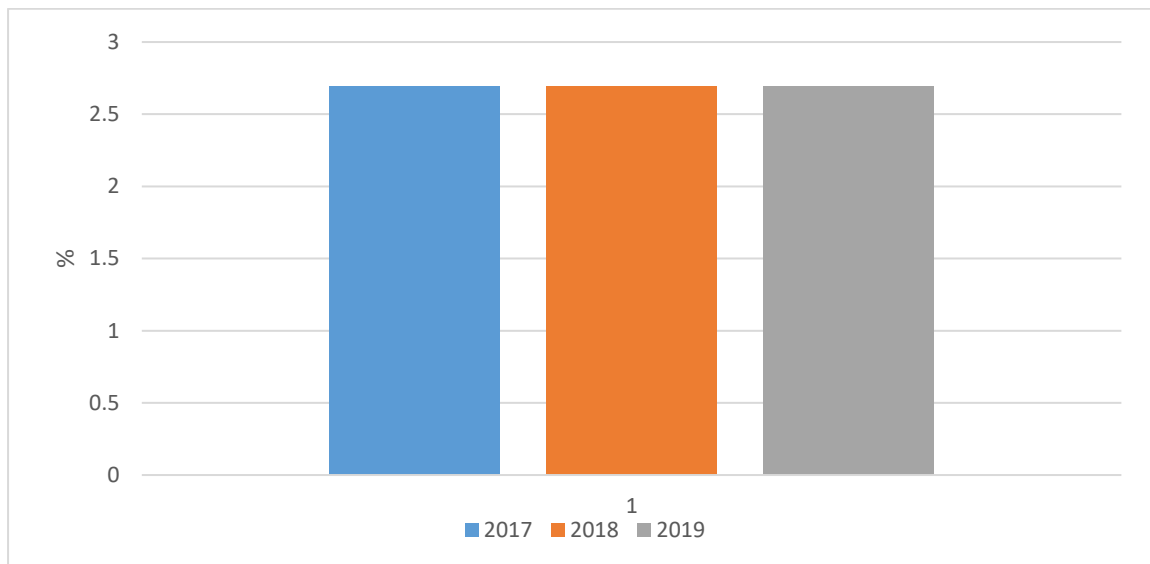

Рисунок 2 – Середньорічний вміст гумусу за 2017–2019 роки у ґрунтах сільськогосподарського призначення Вінницькій області

З даного рисунку 2 видно, що середній показник вмісту гумусу по області на протязі трьох років залишився сталим у межах 2,69 %. Виконавши аналіз сучасного стану ґрунтів, можна зробити висновок, що ґрунти Вінницької області достатньо забезпечені гумусом і дозволяють отримувати високі та стійкі врожаї багатьох сільськогосподарських рослин.

Література

1. Городній М. М. та ін. Агрохімія: підручник. Київ: ТОВ “Алефа”, 2003. 778 с.